Gesetz-Sammlung für die Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIOR PRAW dla Państw Królestwa Pruskiego.

Nro. 7.

(No. 856.) Deklaration des §. 52. des Anhanges zum Allgemeinen Landrecht, in Betreff der vom Eigenthümer eines Grundstücks bezahlten, annoch ungelöschten Hypotheken-Forderungen. Vom 3. April 1824.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen 2c. 2c.

Da sich bei den Gerichten Zweifel darüber erhoben haben, ob die im §. 52. des Anhanges zu dem Allgemeinen Landrecht für den Fall der Vereinigung der Hypothekenrechte mit dem Eigenthum des verpflichteten Grundstücks in einer Person gegebene Vorschrift auch dann Anwendung finde, wenn von dem Eigenthümer des Grundstücks die Zahlung der darauf eingetragenen Forderung erfolgt ist; so wollen Wir, auf den deshalb gemachten Antrag Unsers Justizministers, und nach vernommenem Gutachten Unseres Staatsrathes, jene Vorschrift dahin deklariren:

daß der Eigenthümer eines Grundstücks, welcher eine auf dasselbe hypothekarisch versicherte Geldsumme auszahlt, und die Forderung in dem Hypothekenbuche nicht hat löschen lassen, alle Rechte eines Cessionars dieser Hypothek genießen

(Nro. 856.) Deklaracya §. 52. Dodatku do Powszechnego Prawa Kraiowego we względzie zapłaconego przez właściciela nieruchomości, a niewymazanego ieszcze długu hipotecznego. Z dnia 3. Kwietnia 1824.

My FRYDERYK WILHELM, z Bożey Łaski Król Pruski etc. etc.

Ponieważ zaszły w Sądach wątpliwości: czyli zawarty w §. 52. Dodatku do Powszechnego Prawa Kraiowego przepis na przypadek złączenia praw hipotecznych z własnością obciążonego gruntu w iedney osobie, i wtenczas znayduie przystósowanie, gdy właściciel gruntu (nieruchomości) dług na nim zapisany zapłacił; zaczém na przedstawienie Naszego Ministra Sprawiedliwości, po zasiągnieniu zdania Naszey Rady Stanu, pomieniony przepis w ten sposób deklaruiemy:

iż właściciel gruntu, który wypłaciwszy hipotekowaną na nim summę, nie wyiednał wymazania iey w księdze hipoteczney, używać ma wszelkich praw cessynaryusza teyże hipoteki, bez różnicy, czyli mu przy

soll, ohne Unterschied, ob ihm bei der Auszahlung eine förmliche Cession oder nur eine Quittung ertheilt worden ist, indem für diesen Fall die bloße Quittung so ausgelegt werden soll, als ob darin eine ausdrückliche Cession enthalten wäre.

Urkundlich unter Unserer Allerhöchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 3. April 1824.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

von Bülow.

Beglaubigt:

Friese.

wypłacie wystawioną była formalna cessya lub tylko kwit, albowiem na ten przypadek sam kwit tak ma być uważanym, iakoby wyraźną obeymował w sobie cessyą.

Na dowód zatwierdziliśmy to Naszym własnoręcznym podpisem i wyciśnieniem Królewskiéy pieczęci.

Dan w Berlinie dnia 3. Kwietnia 1824.

(L.S.) FRYDERYK WILHELM.

v. Bülow.

Za zgodność:

Friese.

(No. 857.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 5. April 1824., wegen der auf sämmtliche Untergerichte in den ehemals sächsischen Landestheilen ausgedehnten Befugniß, fertig gewordene Hypotheken-Tabellen mit präklusivischer Frist bekannt machen zu dürfen.

Auf Ihren Bericht vom 30. März d. J. genehmige Ich hierdurch, mit Bezug auf die Kabinetsorders vom 23. März, 14. Juni und 3. Oktober vorigen Jahres, daß auch sämmtlichen Untergerichten in den ehemals sächsischen Landestheilen, in sofern sie die Anfertigung aller Hypotheken-Tabellen bis zum 1. Juni dieses Jahres nicht sollten bewirken können, gestattet seyn soll, von Zeit zu Zeit durch öffentliche Bekanntmachung, den Interessenten diejenigen Grundstücke namhaft zu machen, von welchen die Hypotheken-Tabellen fertig geworden, und sie aufzufordern, während eines jedesmal auf zwei Monate zu bestimmenden Zeitraums dieselben einzusehen, unter der Warnung, daß nach Ab-

(Nro. 857.) Naywyższy rozkaz gabinetowy z dnia 5. Kwietnia 1824. stanowiący rozciągnienie na wszystkie niższe Sądy w niegdy Saskich krainach prawa ogłaszania wygotawanych tabel hipotecznych z terminem prekluzyinym.

Na raport WPana z d. 30. Marca r. b., odwołuiąc się do rozkazów gabinetowych z dnia 23. Marca, 14. Czerwca i 3. Października r. z. mieć chcę, ażeby także wszystkie niższe Sądy w krainach niegdy Saskich, ieżeliby nie mogły wykończyć wszystkich tabell hipotecznych do d. 1. Czerwca r. b., od czasu do czasu przez publiczne ogłoszenie wymieniały interessentom te grunta, których tabelle hipoteczne zostały wykończone, wzywaiąc ich, ażeby w przeciągu maiącego się zawsze na dwa miesiące oznaczać czasu oneż przezierali, z tą przestrogą, iż po upłynieniu tego terminu żadne zarzuty czynione

lauf dieses Termins keine Erinnerungen mehr angebracht werden können, wie dies durch obige Kabinetsorders bereits den Ober-Landesgerichten in Naumburg und Glogau für die unmittelbar zu ihrem Gerichtsbezirke gehörenden Grundstücke gestattet worden ist.

Sie haben hiernach das Erforderliche zu verfügen.

Berlin, den 5. April 1824.

Friedrich Wilhelm.

An
den Staats- und Justizminister
von Kircheisen.

być nie mogą, iak to przez powyższe rozkazy gabinetowe już Wyższym Sądom Ziemiańskim w Naumburgu i Głogowie co do należących bezśrednio do ich obwodu sądowego nieruchomości dozwoloném zostało.

Wydasz WPan stósowne w téy mierze rozporządzenia.

Berlin dnia 5. Kwietnia 1824.

(podp.) FRYDERYK WILHELM.

Do
Ministra Stanu i Sprawiedliwości
Ur. Kircheisen.

(No. 858.) Gesetz wegen Bestrafung der Schiffer und Fuhrleute, die sich einer Veruntreuung der ihnen zum Transport anvertraueten Güter schuldig machen. Vom 14. April 1824.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen rc. rc.

Da hin und wieder Zweifel darüber vorgekommen sind, ob Schiffer, das ist, Führer von See- und Flußfahrzeugen, wie auch Fuhrleute, welche von denen ihnen zum Transport anvertraueten Waaren etwas entwenden, mit der Strafe des Diebstahls, oder nur des Betruges wegen Veruntreuung eines in ihrem Gewahrsam befindlichen fremden Eigenthums, zu belegen sind, dieses Verbrechen aber wegen seiner Vielfältigkeit, schädlichen Folgen, und Schwierigkeit demselben vorzubeugen, eine geschärfte Strafe verdient; so verordnen Wir für die Provinzen und Landestheile Unserer Monarchie, in welchen das Allge-

(Nro. 858.) Prawo względem karania szyprów i furmanów, dopuszczaiących się przeniewierstwa na powierzonych im do przewozu towarach. Z dnia 14. Kwietnia 1824.

My FRYDERYK WILHELM, z Bożey Łaski Król Pruski etc. etc.

Gdy tu i owdzie powstały wątpliwości o to, czyli szyprowie, to iest, prowadzący statki morskie i rzeczne, iako też furmani, ukradłszy cokolwiek z powierzonych im do przewozu towarów, maią być dotykani karą za kradzież czy tylko za oszukaństwo z powodu popełnionego przeniewierstwa na znayduiącéy się w ich zachowaniu cudzéy własności; zbrodnia zaś ta ze względu iey wielostronności, szkodliwych stuków, i trudności zapobieżenia onéyże, na ostrzeyszą zasługuie karę; zaczém na wniosek Naszego Ministeryum Stanu i po

meine Landrecht eingeführt ist, auf den Antrag Unseres Staats-Ministeriums und nach erfordertem Gutachten Unseres Staatsraths, wie folgt:

§. 1. Schiffs- und Kahnführer jeder Art, wie auch Fuhrleute, sie mögen Eigenthümer des Schiffsgefäßes oder Fuhrwerks seyn oder nicht, die sich einer Veruntreuung oder Entwendung der ihnen zum Transport anvertraueten Güter schuldig machen, sind mit der Strafe des gemeinen Diebstahls unter erschwerenden Umständen, mithin mit körperlicher Züchtigung und Strafarbeit von sechs Wochen bis drei Jahren, zu belegen.

§. 2. Wer, nach einmal schon geschehener Verurtheilung, dieses Verbrechens zum zweitenmal durch Erkenntniß schuldig befunden wird, verliert außerdem noch die Befugniß zum ferneren Betriebe des Schiffer- oder Fuhrmanns-Gewerbes.

Urkundlich unter Unserer Allerhöchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 14. April 1824.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

von Bülow.

Beglaubigt:

Friese.

zażądaniu zdania Naszéy Rady Stanu postanawiamy dla prowincyi i krain Monarchii Naszéy, w których Powszechne Prawo Kraiowe iest zaprowadzone, co następuie:

§. 1. Prowadzący okręty i łodzie wszelkiego gatunku, równie iak furmani, bądź że są właścicielami statków lub bryk, lub nie, dopuszczaiący się kradzieży lub przeniewierstwa na powierzonych im do przewozu towarach, karani być maią karą za pospolitą kradzież wśród uciążliwych okoliczności, a zatem cielesną chłostą i robotą karną od sześciu tygodni do lat trzech.

§. 2. Kto raz iuż osądzony, powtórnie przez wyrok winnym téy zbrodni uznany zostanie, utraci nadto prawo dalszego prowadzenia szyprostwa lub furmanki.

Na dowód przy Naszym Naywyższym własnoręcznym podpisie i wyciśnieniu Królewskiéy pieczęci.

Dan w Berlinie dnia 14. Kwietnia 1824.

(L. S.) FRYDERYK WILHELM.

(podp.) Bülow.

Za zgodność:

Friese.

(No. 859.) Gesetz über die Einregistrirung in den Rheinprovinzen. Vom 23. April 1824.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen 2c. 2c.

Durch das Gesetz wegen der Stempelsteuer vom 7. März 1822 haben Wir bereits in denjenigen Unserer Rheinprovinzen, wo die französische Gesetzgebung noch besteht, die Enregistrementsgesetze in Beziehung auf die darauf beruhenden Abgaben aufgehoben, die übrigen Vorschriften wegen des Enregistrements selbst aber einstweilen unverändert gelassen. Da indessen der enge Zusammenhang derselben mit dem darin verwebten Abgabensystem in der Anwendung jener Vorschriften Irrungen veranlaßt hat, und durch die Aufhebung der auf das Abgabe-Wesen sich beziehenden Vorschriften eine solche Veränderung mit dem bisherigen Enregistrement selbst vorgegangen ist, daß auch für die Erreichung des Zwecks, den Urkunden ein sicheres Datum zu verschaffen, eine angemessene neue Einrichtung getroffen werden muß, überdem auch eine jede Einrichtung für diesen Zweck in Absicht der Urkunden aller öffentlichen Beamten ohne Unterschied, deren Datum schon durch den Letzteren in ihren Amtsverrichtungen beiwohnenden öffentlichen Glauben Sicherheit erhält, überhaupt überflüssig ist; so haben Wir auf den Antrag Unseres Staatsministeriums, nach vernommenem Gutachten Unseres Staatsraths, beschlossen, und verordnen demnach Folgendes:

§. 1. Alle, das Enregistrement betreffende Vorschriften der französischen Gesetze sind, so weit sie noch bisher Anwendung fanden, von nun an völlig aufgehoben, und es treten an deren Stelle folgende Bestimmungen:

§. 2. Bei jedem Friedensgerichte soll ein mit der nämlichen innern Einrichtung versehenes Register, wie es in der Notariatsordnung vom 25. April 1822. §§. 43. und 44. vorgeschrieben ist, geführt werden.

§. 3. Es soll dasselbe von dem Präsidenten des Landgerichts, oder einem von demselben dazu beauf-

(Nro. 859.) Prawo względem wpisu w Prowincyach Nadreńskich. Z dnia 23. Kwietnia 1824.

My FRYDERYK WILHELM z Bożey Łaski Król Pruski etc. etc.

W tych prowincyach Naszych Nadreńskich, w których prawo francuzkie iest dotąd zachowane, znieśliśmy iuż prawem stemplowém z d. 7. Marca 1822. prawa wpisowe co do zasadzonych na nich opłat; resztę zaś przepisów tyczących się samegoż wpisu zostawiliśmy tym czasem bez odmiany. Gdy atoli ścisła ich styczność z połączonym z niemi systemem podatkowania stała się przyczyną sporów i omyłek w zastósowywaniu owych przepisów, i gdy przez zniesienie przepisów ściągaiących się do podatkowania, taka zaszła odmiana z samym dotychczasowym wpisem, że także ku osiągnieniu zamiaru nadania dokumentom pewnéy daty, nowe stósowne urządzenie stało się potrzebném, nadto zaś każde urządzenie ku temu zamiarowi co do dokumentów wszystkich urzędników publicznych bez różnicy, których data iuż przez właściwą tymże wiarę publiczną ma swoię pewność, zgoła iest zbyteczném: przeto na wniosek Naszego Ministeryum Stanu, wysłuchawszy zdania Naszéy Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy, co następuie:

§. 1. Wszelkie przepisy prawa Francuskiego tyczące się wpisu, o ile dotąd były używane, odtąd znoszą się ze wszystkiem, a mieysce ich następuiące zaymuią postanowienia:

§. 2. W każdym Sądzie Pokoiu ma być utrzymywany spis (regestr) tak w sobie ułożony, iak iest przepisany regulaminem dla Notaryuszów z d. 25. Kwietnia roku 1822. §. 43. i 44.

§. 3. W księdze spisu tego karty maią być poznaczone i parafowane przez Prezesa Sądu

tragten Landgerichts-Rath, paginirt und paraphirt werden.

§. 4. Die Privat-Urkunden erhalten durch die Eintragung in dasselbe ein gewisses und festes Datum.

§. 5. Es bleibt jedoch die Nachsuchung dieser Eintragung der freien Willkühr der Interessenten überlassen, und fällt jeder Zwang darunter weg: mithin darf die Vorbringung einer Privat-Urkunde von keinem Gericht oder einer andern Behörde aus dem Grunde zurückgewiesen werden, weil sie mit jener Förmlichkeit nicht versehen ist.

§. 6. Eben so bleibt es auch der Wahl der Partheien überlassen, an welches Friedensgericht sie sich wenden wollen.

§. 7. Das Datum der geschehenen Eintragung wird mit Buchstaben, unter Beifügung der Nummer des Registers auf der eingereichten Urkunde mit den Worten vermerkt:

„vorgelegt und eingetragen unter Nr. des Registers, den u. s. w."

Diese Bescheinigung wird von dem Friedensrichter und Gerichtsschreiber unterzeichnet, und mit dem Gerichtssiegel besiegelt.

§. 8. Enthält die Urkunde Zusätze in Randglossen oder Nachträgen; so müssen diese mit einem Striche umzogen und als vorgefundene Zusätze besonders bescheinigt werden.

Auf Zusätze, bei welchen diese Bescheinigung fehlet, erstreckt sich die Beglaubigung des Datums nicht.

§. 9. Besteht eine Urkunde aus mehreren Bogen, so müssen diese zusammengeheftet, und es müssen die Enden der Faden mit eingesiegelt werden. Ist dies unterblieben, so hat nur derjenige Bogen, worauf sich das Siegel befindet, ein beglaubigtes Datum.

§. 10. Für die Eintragung und Siegelung einer Urkunde werden an Siegelungsgebühren dem Friedensgericht gezahlt:

Ziemiańskiego lub przez upoważnionego przezeń do téy czynności Radzcę tegoż Sądu.

§. 4. Dokumenta prywatne przez zaciągnienie do tego spisu zyskuią pewną i stałą datę.

§. 5. Poszukiwanie tego wpisu zostawuie się iednakże do woli stron interessowanych, i uchyla się w téy mierze wszelki przymus: nie może zatém żaden Sąd, ani żadna inna Władza odrzucić przełożonego dokumentu prywatnego z téy przyczyny, że nie iest opatrzony tą formalnością.

§. 6. Również zostawuie się wyborowi stron, do którego Sądu Pokoiu chcą się udać.

§. 7. Data uskutecznionego wpisu zaciąga się literami z przydaniem liczby spisu, na podanym dokumencie w te słowa:

„przełożono i zaciągniono pod Nro. spisu dnia i t. d."

Zaświadczenie to podpisuią Sędzia Pokoiu i Pisarz Sądu, poczém podpieczętuie się pieczęcią sądową.

§. 8. Jeżeli dokument zawiera dodatki, bądź na brzegu, bądź w końcu, te powinny być obwiedzione kreską i osobno poświadczone, iako się znaydyowały.

Na dodatki, które nie są takim sposobem poświadczone, nie rozciąga się zawierzytelnienie daty.

§. 9. Jeżeli dokument składa się z dwóch lub więcéy arkuszy, te powinny być zeszyte, i końce nitek przypieczętowane. W razie uchybienia tego przepisu ten iedynie arkusz, na którym znayduie się pieczęć, ma datę zawierzytelnioną.

§. 10. Od wpisu i opieczętowania dokumentu płaci się pieczętne Sądowi Pokoiu:

a) Fünf Silbergroschen, wenn der Gegenstand derselben weniger als Tausend Thaler preußisches Kourant beträgt, oder keiner Schätzung in Gelde fähig ist;
b) Zehn Silbergroschen, wenn der Gegenstand von höherem Werthe ist.

Eben diese Gebühren werden für jede Bescheinigung eines Zusatzes (§ 8.) entrichtet.

Sie werden zwischen dem Friedensrichter und Gerichtsschreiber gleich getheilet.

§. 11. Unregelmäßigkeiten in der Führung des Registers werden nach den Bestimmungen der im §. 2. aufgeführten Stellen der Notariatsordnung geahndet.

Urkundlich unter Unserer Allerhöchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrücktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 23. April 1824.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

von Bülow.

Beglaubigt:

Friese.

a) pięć śrebrników, ieżeli rzecz nie dochodzi tysiąca talarów grubéy monety pruskiéy, lub nie da się ocenić na pieniądze.
b) dziesięć śrebrników, ieżeli rzecz iest większéy wartości.

Tyleż opłaca się od poświadczenia każdego dodatku (§. 8.).

Opłata ta idzie w równy podział na Sędziego pokoiu i pisarza Sądu.

§. 11. Uchybienia w utrzymywaniu spisu karane będą według przepisów przytoczonych w §. 2. mieysc regulaminu dla Nataryuszów.

Stwierdzone Naszym Naywyższym własnoręcznym podpisem przy wyciśnieniu pieczęci Królewskiéy.

Dan w Berlinie dnia 23. Kwietnia 1824.

(L. S.) FRYDERYK WILHELM.

(podp.) v. Bülow.

Zgodno:

Friese.

(No. 860.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 24. April 1824., über die Grundsätze, nach welchen das Schuldenwesen des vormaligen Freistaats und der Kommune Danzig regulirt werden soll.

Da die, durch Meine an die Staatsminister von Schuckmann, Grafen von Lottum und von Klewitz unterm 17. Dezember 1821. erlassene Order, angeordnete Regulirung des Schuldenwesens des vormaligen Freistaats Danzig, in welchem auch das Kommunalschuldenwesen der Stadt Danzig während der Dauer des Freistaats begriffen ist, der mehrjährigen

(Nro. 860.) Naywyższy rozkaz gabinetowy z d. 24. Kwietnia 1824. stanowiący zasady regulowania długów niegdy Rzeplitéy i gminy Gdańskiéy.

Ponieważ nakazane wydanym pod d. 17. Grudnia r. 1821. do Ministrów Stanu Ur. Schuckmann, Hrabiego Lottum i Ur. Klewitz rozkazem Moim uregulowanie długów byłéy rzeczypospolitéy Gdańskiéy, którém i długi mieyskie miasta Gdańska w czasie istnienia rzeczypospolitéy są obięte, mimo kilkuletnich do-

Erörterungen ungeachtet, durch die beharrliche Verweigerung jeder Theilnahme von Seiten des Magistrats und der Stadtverordneten zu Danzig, bisher gänzlich verhindert worden; so habe Ich Mich bewogen gefunden, zur endlichen Erledigung dieses Gegenstandes, den folgenden, Mir vom Ministerio des Innern, als mit der Leitung der städtischen Angelegenheiten beauftragte Behörde, vorgelegten Plan zu genehmigen, nachdem gedachtes Ministerium dargethan, daß ein Mehres als dieser Plan enthält, bei dem jetzigen Zustande des ehemaligen Freistaates und der Kommune Danzig zu bewirken nicht möglich sey, und verordne Ich demnach:

1) Die von den verbrieften Schulden des vormaligen Freistaats Danzig zum Betrage von 6,310,061 Rthlr. 7 Sgr. 4 Pf. während des Zeitraums vom 1. Juli 1810. bis zum 1. Januar 1824. rückständig gebliebenen Zinsen, sie mögen an den Kapitaldokumenten haften, oder in abgesonderten Zinskoupons bestehen, sollen kapitalisirt und dem Kapitale, aus welchem sie entsprungen sind, gleich behandelt werden.

2) Die unverbrieften zinslosen Forderungen, namentlich

a) die Kassenquittungen über baare Geldvorschüsse,

b) die Forderungen für Lieferungen und Leistungen, über welche weder Obligationen noch Interimsscheine ertheilt worden, und

c) die Zinsrückstände für die Zeit der Existenz des Freistaats Danzig von den Kalkreuthschen Obligationen und den ältern unablöslichen Kämmereischulden,

soweit solche bei der Schuldenregulirungskommission zu Danzig liquidirt und von derselben für richtig angenommen worden sind, sollen durch spezielle Anerkenntnisse der gedachten Kommission nach der, derselben von der Hauptverwaltung der

chodzeń, dla ciągłego wzbraniania się Magistratu i Reprezentantów mieyskich miasta Gdańska od wszelkiego w téy czynności udziału, żadnego dotąd nie mogło wziąść skutku; przeto czuię się powodowanym, końcem ostatecznego załatwienia przedmiotu tego, przyiąć plan przedstawiony Mi przez Ministeryum Spraw wewnętrznych, iako Władzę, któréy sprawy mieyskie są poruczone, gdyż wspomnione Ministeryum dowiodło, że uczynić więcéy, iak plan ten obeymuie, w obecnym stanie byłéy rzeczypospolitéy i miasta Gdańska, iest niepodobieństwem; stanowię więc:

1) z utwierdzonych zapisami długów byłéy rzeczypospolitéy Gdańskiéy w summie tal. 6,310,061 śrbr. 7 fen. 4 zaległe od 1. Lipca 1810. do 1. Stycz. 1824. prowizye, czy do dokumentów wydanych z kapitałów są przywiązane, czyli z osobnych składaią się kuponów, maią być obrócone w kapitał i zarówno iśdź z kapitałem, z którego urosły.

2) Nie utwierdzone zapisami bezprocentowe długi, mianowicie:

a) kwity kass z awansowanych pieniędzy gotowizną;

b) roszczenia za liwerunki i prestacye, z których ani obligów, ani kwitów tymczasowych nie wydano, i

c) zaległe prowizye z czasów istnienia rzeczypospolitéy Gdańskiéy od obligów Kalkreuthowskich i dawnieyszych długów mieyskich niespłacanych,

o ile są w kommissyi do regulowania długów w Gdańsku, zalikwidowane i od niéy przyięte, maią przez osobne wspomnionéy kommissyi poświadczenia podług danéy iéy ze strony główney Administracyi długów

Staatsschulden zu gebenden Anweisung verbrieft, und vom 1. Januar 1824. ab, der gesammten Kapitalschuld einverleibt werden.

3) Das mit Einschluß der Zinsrückstände und dieser noch unverbrieften zinslosen Forderungen zu

= 11,992,602 Rthlr. 26 Sgr. 10 Pf. =

im Nominalwerth mit Vorbehalt der Verifikation, welche die Hauptverwaltung der Staatsschulden sofort einleiten wird, angeschlagene neue Kapital der Schuld soll, um den Gläubigern den gegenwärtigen hiesigen Börsenkurs der Obligationen, von Drei und Dreißig und Ein Drittel Prozent zu sichern, zu demselben aus dem weiter unten näher bestimmten jährlichen Tilgungsfond sukzessive durch Aufkauf eingelöset werden.

4) Der jetzige Börsenkurs von $33\frac{1}{3}$ Prozent wird vom 1. Januar 1824. ab bis zur gänzlichen Tilgung der Schuld mit dem Ablauf jeden Jahres um $1\frac{1}{3}$ Prozent erhöhet werden, so daß in diesem Zuwachs die Vergütung der Zinsen seit dem 1. Januar d. J. enthalten seyn soll.

5) Wenn zu oder unter diesen Kursen, in einem oder dem andern Jahre, keine Obligationen zu erhalten seyn sollten, so sollen beim Ablauf eines jeden Jahres, die zum Aufkauf bestimmten und aus vorstehenden Ursachen nicht verwandten Gelder, bei der Seehandlung zinsbar belegt und in den folgenden Jahren, sobald als möglich nach dem durch diesen Plan für jedes Jahr bestimmten Kurse verwendet werden.

6) Da Meine Kassen nicht für verpflichtet zu achten sind, aus dem Vermögen der übrigen Einwohner des Staats zur Befriedigung der Gläubiger des vormaligen Freistaats und der Kommune Danzig beizutragen, vielmehr ihre Verbindlichkeit sich darauf beschränkt, daß sie die Ueberschüsse, welche sie aus dem Ertrage des auf den Staat übergegangenen Vermögens des Freistaats und der der Regierung desselben zugestandenen Hoheitsrechte

państwa instrukcyi, być zapisami utwierdzone, i od 1. Stycznia r. 1824. do ogółu długu wcielone.

3) Nowy kapitał długu, z przyłączeniem prowizyi zaległych i owych zapisami nieutwierdzonych ieszcze roszczeń na

= tal. 11,992,602 śrbrgr. 26 fen. 10 =

nominalnéy wartości obliczony, dla zabezpieczenia wierzycielom obecnego w giełdzie tuteyszéy kursu obligów po $33\frac{1}{3}$ od sta, w téy cenie wykupowane być maią powoli z poniżéy uśtanowionego rocznego funduszu umarzaiącego.

4) Obecny kurs giełdowy po $33\frac{1}{3}$ od sta, zaczynaiąc od 1. Stycz. r. 1824. aż do zupełnego umorzenia długu po upłynionym każdym roku podwyższonym bydź ma o $1\frac{1}{3}$ od sta, ażeby w takiém podwyższaniu obięte było wynagrodzenie prowizyi od 1. Styczn. r. b.

5) Jeżeliby którego roku wtym lub w niższym kursie niemożna dostać obligów, wtedy przy końcu każdego roku przeznaczone na ich wykupowanie, a z powyższych przyczyn na to nie obrócone pieniądze, maią być lokowane na prowizyach w instytucie handlu morskiego, a w następnych latach czém rychléy wydawane w kursie ninieyszym planem na każdy rok przeznaczonym.

6) Ponieważ kass moich nie można mieć za obowiązane do przykładania się z maiątku innych mieszkańców państwa do zaspokoienia wierzycieli byłéy rzeczypospolitéy i gminy Gdańskiéy, owszem obowiązek iey kończy się na tém, ażeby, po wytrąceniu nakładów na Administracyą, wydawała na spłacanie długów rzeczypospolitéy resztę dochodów z iéy maiątku, który przeszedł

nach Abzug der Verwaltungskosten bezieht, zur Bezahlung der Schulden des Freistaats hergebe und verwenden lasse; da ferner diese Ueberschüsse bei weitem nicht hinreichen, die Schuldenlast, welche bei der Auflösung des Freistaats, nach Abzug der vor 1806. bereits entstandenen, auf diesseitige Kassen wieder übernommenen Summe, auf demselben haftete, zu verzinsen und zu amortisiren, die Stadt-Gemeinde aber, wiewohl sie theils in Bezug auf die ihr auferlegte französische Kriegs-Kontribution, theils rücksichtlich der allgemeinen, auf das Privateigenthum angewiesenen Garantie verbindlich ist, nur nach dem Maaß ihrer Kräfte zur Beisteuer angehalten werden kann, so soll

a) von der Regierungs-Hauptkasse zu Danzig aus ihrem provinziellen Staats-Schulden-Etat auf Anweisung der Hauptverwaltung der Staats-Schulden vom 1. Januar 1824. ab

Einhundert und Funfzehn Tausend Thaler jährlich und

b) von der Stadt Danzig und den zu dem ehemaligen Gebiet des Freistaats gehörig gewesenen Dorfschaften und einzelnen Besitzungen

Dreißig Tausend Thaler jährlich,

zusammen also

Einhundert und Fünf und Vierzig Tausend Thaler

an die Seehandlung in Berlin, — die mit dem Einkauf nach einer an den Chef des Instituts heute ergangenen besonderen Anweisung für Rechnung der Stadt Danzig, gegen Erstattung der etwanigen Kosten beauftragt wird — bis zur vollendeten Tilgung, Ratenweise im Laufe jeden Jahres eingezahlt werden.

7) Ich behalte es vor: diese Beiträge, Behufs schnellerer Tilgung der Schuld zum Besten der

na rzecz państwa, i z praw zwierzchniczych iéy rządu zbywaiącą; ponieważ daléy reszta ta zbywaiąca bynaymniey nie starczy na opłacanie prowizyi i umorzenie długów, które w czasie zniesienia rzeczypospolitéy, po wytrąceniu summy iuż przed rokiem 1806. zaciągnionéy, a na powrót na tuteyszostronne kassy przeiętéy, na niéy ciążyły, gmina mieyska zaś, lubo iest zobowiązaną w części co do włożonéy na nią francuskiéy kontrybucyi woiennéy, w części pod względem ogólnéy na własność prywatną przekazaney rękoymii, tylko w miarę sił i możności zniewoloną być może do przykładania się: przeto

a) Główna Kassa Regencyi Gdańskiéy z etatu swego prowincyalnego długów Państwa za assygnacyą głównéy Administracyi długów Państwa, zaczynaiąc od 1. Stycznia r. 1824. rocznie

sto piętnaście tysięcy talarów a

b) miasto Gdańsk z wsiami i poiedynczemi posiadłościami, które niegdyś do obwodu rzeczypospolitéy należały, rocznie

trzydzieści tysięcy talarów,

więc razem

Sto czterdzieści pięć tysięcy talarów,

płacić maią do instytutu handlu morskiego w Berlinie, — któremu przez wydaną dziś do iego naczelnika osobną instrukcyą zakupowanie na rzecz miasta Gdańska, za zwracaniem urość mogących kosztów poruczoném zostało — a to ratami w ciągu każdego roku, aż do zupełnego umorzenia.

7) Zachowuię Sobie podwyższać takowe summy końcem prędszego umorzenia długu

Gläubiger zu erhöhen, wenn günstigere Umstände solches künftig gestatten sollten.

8) Nach diesen Bestimmungen werden nun die Gläubiger des ehemaligen Freistaats Danzig, der während seiner Existenz sogar zur Zinszahlung außer Stande war, nach und nach ihre Befriedigung in einem Maaße erhalten, welches sie, wenn derselbe fortbestanden hätte, bei dessen unvermeidlicher Zahlungsunfähigkeit, niemals hätten erwarten können.

9) Die Rechnungsführung über dieses Schuldenwesen verbleibt dem Magistrat der Stadt Danzig, welchem zu dem Ende auch alle eingezogenen Dokumente zur Vernichtung im Beisein eines Kommissarii der Hauptverwaltung der Staats-Schulden, zugefertigt werden sollen.

10) Das Staats-Ministerium hat die öffentliche Bekanntmachung dieses Befehls durch die Gesetzsammlung zu verfügen.

Berlin, den 24. April 1824.

Friedrich Wilhelm.

An
das Staats-Ministerium.

na korzyść wierzycieli, gdyby pomyślnieysze okoliczności tego na potém dozwalać miały.

8) W skutek tych postanowień zatém wierzyciele byłéy rzeczypospolitéy Gdańskiéy, króra w czasie iéy istnienia nawet prowizyi opłacać nie była w stanie, będą powoli zaspokoieni w sposobie, iakiego przy niechybnéy niemożności płacenia, gdyby była daléy istnęła, nigdy się spodziewać nie mogli.

9) Utrzymywanie rachunków tego długu zostaie przy Magistracie miasta Gdańska, któremu tym końcem także wszystkie wykupione dokumenta celem zniszczenia ich, w obecności Kommissarza głównéy Administracyi długów Państwa, wydawane być maią.

10) Ministeryum Stanu ma sobie zlecone publiczne ogłoszenie niniejszego rozkazu przez Zbior Praw.

Dan w Berlinie dnia 24. Kwietnia 1824.

(podp.) FRYDERYK WILHELM.

Do
Ministeryum Stanu.